

Beste mevrouw Fresco, meneer Mol en meneer Breukink,

Wageningen University begint steeds meer wereldranglijsten te bestormen. Dat is best iets om trots op te zijn als Raad van Bestuur. Het onderwijs in Wageningen is dan ook van hoog niveau. Toch blijven er studenten die behoefte hebben aan een extra uitdaging, 'excellente' studenten. Sinds een paar jaar kunnen deze studenten zich gelukkig aanmelden voor een Honours Programma in het eerste jaar van hun bachelor. Een dergelijk programma oprichten bij WUR was niet zo vanzelfsprekend. Want, zo werd gesteld, zijn de programma's niet al stuk voor stuk excellent? Daar valt zeker wat voor te zeggen. Den Haag was echter vol lof over Honours Programma's aan de universiteit: De subsidiekraan voor alles waar het label excellentie aan kleefde stond dan ook wagenwijd open. De universiteit heeft deze kans met beide handen aangegrepen en de eerste Wageningse versie van het Honours Programma was een feit.

De baten zijn inmiddels zichtbaar: veel studenten zijn lyrisch enthousiast over het nieuwe programma. Zo enthousiast zelfs dat het aanbod nooit heeft voldaan aan de grote vraag; voor elke student die mag deelnemen aan het programma, worden er tenminste twee studenten teleurgesteld. Slechts 30 studenten per jaar mogen deelnemen aan het Honours Programma.

Helaas komt er binnenkort een einde aan de subsidie vanuit den Haag. Met het beperkte budget van de universiteit kunnen we zo'n programma zeker niet blijven betalen. Of toch wel? Door het afschaffen van de basisbeurs is er geld vrijgekomen dat de universiteit nu mag gebruiken om "een aanzienlijke verbeterslag te maken in de kwaliteit van onderwijs". De Raad van Bestuur heeft besloten om met dit geld het huidige Honours Programma te blijven ondersteunen.

Dit heeft bij ons vragen opgeroepen:

Past het niet bij de taak van een academisch instituut om zoveel mogelijk in het werk te stellen opdat *alle* studenten die het maximale uit hun opleiding willen halen daarbij te ondersteunen? Past het niet bij een wetenschappelijke omgeving om onbevooroordeeld naar studenten te kijken en iedereen een mogelijkheid te geven om te werken aan zijn/haar excellentie? Zijn er überhaupt geen uiteenlopende vormen van excellentie, waardoor onderscheid maken per definitie vrij arbitrair is?

Wij beantwoorden deze vragen met een "ja". Hoe denkt u hierover? Hoe denkt de rest van de academische gemeenschap hierover? Het huidige programma sluit volgens ons niet bij deze gedachtegang aan. Daarom hebben wij een alternatief en innovatief concept bedacht: een Open Honours Programma.

"Open Honours" klinkt misschien intuïtief als een *contradictio in terminis*. Maar dat hoeft het niet te zijn. Laat ons het concept van Open Honours uitleggen: het gaat om een programma waar iedereen die het wil en kan een kans krijgt om te werken aan zijn of haar excellentie. Waar deelname aan onderdelen van het programma tot in zekere mate flexibel is. Waar open participatie van studenten in de organisatie van een dergelijk programma het mogelijk maakt het programma vraaggericht en goedkoper te maken. Waar je prestaties je excellent maken en niet je deelname.

Wij, als studenten, willen graag gezamenlijk met de universiteit onderzoeken wat de waarde is van een Open Honours Programma. Een programma dat zeker uitdagingen met zich meebrengt. Maar, zo heeft u ons verteld, een beetje *disruptive thinking* kan geen kwaad. Het huidige Honours programma wordt binnenkort geëvalueerd; nu is het perfecte moment om als academische gemeenschap met elkaar de discussie aan te gaan over de rol van excellentie binnen Wageningen UR!

Met vriendelijke groeten,

Robin van der Bles – *VeSte '14-'15*

Jelske de Kraker – *VeSte '14-'15*

Carina Nieuwenweg – *Student*